

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/27/2012
Identifikačné číslo spisu:	3011200050
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3011200050.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: W.. I.S., bytom v T., proti odporcom : 1. Obec Krajné, so sídlom v Krajnom č. 52, 2. Obec Jablonka, so sídlom v Jablonke č. 51, 3. Krajský stavebný úrad v Trenčíne, so sídlom v Trenčíne, Hviezdoslavova č. 3, o preskúmanie zákonnosti a postupu správneho orgánu, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/7/2011-43 zo dňa 6. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/7/2011-43 zo dňa 6. júna 2012, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne zastavil podľa § 104 ods. 1 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie o návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd zakázal odporkyni 1. užívať stavbu spôsobom, pri ktorom je predpoklad, že bude vznikať škoda na susedných pozemkoch, uložil odporkyni 2. povinnosť konať alebo predložiť spis odporcovi 3., uložil odporcovi 3. povinnosť konať a rozhodnúť vo veci a potrestať odporcov 1. až 3.

V odôvodnení uznesenia krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ vo svojich podaniach neuviedol žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by súd mal uložiť niektorému s odporcov povinnosť, aby rozhodol o obnove konania, ktorého výsledkom bolo povolenie stavebných úprav v rozsahu uvedenom v ohlásení drobnej stavby - rekonštrukcie školského ihriska v Obci Krajné. V súvislosti so žiadosťou navrhovateľa o obnovu konania vo veci riešenia jeho sťažnosti, ktorá sa týkala užívania ihriska v Obci Krajné, krajský súd konštatoval, že vybavenie sťažnosti sa neriadi ustanoveniami Správneho poriadku a nekončí sa vydaním správneho rozhodnutia, ktoré by zakladalo, menilo alebo zrušovalo oprávnenia a povinnosti fyzických a právnických osôb alebo ktorým môžu byť práva právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté, a preto písomné oznámenie o vybavení sťažnosti nie je rozhodnutím, ktoré možno preskúmať v správnom súdnictve. V súvislosti s návrhom navrhovateľa, aby súd zakázal také užívanie stavby, ktoré spôsobuje škodu na susedných pozemkoch,

krajský súd upriamil pozornosť na to, že predmetom konania podľa § 244 a nasl. OSP nemôže byť posúdenie vzniku škody, zodpovednosti za ňu či nároku na jej prípadnú náhradu, ale predmetom tohto konania môže byť len preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu, pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že bol týmto postupom a rozhodnutím ukrátený na svojich právach. K námietke navrhovateľa, že odporcovia 1. až 3. s ním nekonali ako s účastníkom konania o povolenie stavebných úprav - ohlásenej drobnej stavby rekonštrukcie ihriska, krajský súd uviedol, že vlastník susediacej nehnuteľnosti nie je účastníkom konania o povolenie stavebných úprav v rozsahu drobnej stavby, a to ani v zmysle § 57 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) ani v zmysle § 5 ods. 1 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Konštatoval, že odporca 1. ohlásil drobnú stavbu - rekonštrukciu školského ihriska, pričom z oznámenia nevyplyva, že pri uskutočňovaní tejto drobnej stavby sa majú použiť susedné nehnuteľnosti. Krajský súd napokon dôvodil, že v prejednávanej veci nezistil ani nečinnosť odporcov 1. až 3., a preto nepovažoval návrh na vyslovenie povinnosti odporcom 2. a 3. konať v zmysle § 250t a nasl. OSP za dôvodný. Poukázal na to, že súd v preskúmvacom konaní podľa piatej časti OSP nemá právomoc rozhodovať o potrestaní správnych orgánov tak, ako to navrhoval navrhovateľ vo svojom podaní. Uzavrel, že nezistil žiadne konkrétne porušenia stavebného zákona ani zákona o sťažnostiach, na ktoré navrhovateľ vo všeobecnosti opakovane poukazoval. Dospel preto k záveru, že nie sú splnené podmienky na konanie o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu podľa § 103 OSP, preto konanie zastavil s poukazom na § 104 ods. 1 vetu prvú OSP. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkom nemá právo na ich náhradu, a to s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, považujúc napadnuté uznesenie za nedomyšlené, zlomyseľné, teda zmätočné.

Odporkyňa v 1. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že podala ohlásenie drobnej stavby na rekonštrukciu ihriska z dôvodu, že toto ihrisko v areáli základnej školy s materskou školou v Obci Krajné je na tomto mieste už od výstavby školy v 40. rokoch 20. storočia a v súčasnom období už nevyhovovalo potrebám základnej školy a materskej školy.

Odporca v 3. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť. Uviedol, že napriek nezrozumiteľnosti odvolania a dôvodov v ňom uvedených sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, vyjadrenom v napadnutom uznesení, v ktorom sú zrozumiteľne a jasne uvedené dôvody zastavenia konania podľa § 104 ods. 1 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 10 ods. 2 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 250ja ods. 2 OSP v spojení s § 214 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP a a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisu odvolací súd zistil, že podaním z 22. januára 2011 sa navrhovateľ domáhal, aby : a) súd zakázal odporkyni 1. užívať stavbu spôsobom, pri ktorom je predpoklad, že bude vznikať škoda na susedných pozemkoch, b) uložil odporkyni 2. povinnosť konať alebo predložiť spis odporcovi 3., c) odporcovi 3. uložil povinnosť konať a rozhodnúť vo veci, d) potrestať odporcov 1. až 3. V návrhu uviedol, že požiadal odporkyňu 1. o zverejnenie informácie týkajúcej sa ihriska, ktorá na žiadosť reagovala listom zo dňa 10. augusta 2010, na čo listom zo dňa 13. augusta 2010 odporkyni 2. navrhol obnovu konania, na ktorý dňa 18. Augusta 2010 oznámila navrhovateľovi, že obnova konania môže byť len vo veci rozhodnutia. Poukázal na odvolanie z 23. augusta 2010, na ktoré odporkyňa 2. nereagovala, preto podal sťažnosť odporcovi 3., ktorý túto vyhodnotil tak, že sa nejedná o sťažnosť, keďže smeruje proti rozhodnutiu správneho orgánu. Navrhovateľ ďalej uviedol, že nespokojnosť s vybavením namietať listom z 25. októbra 2010 a nečinnosť urgenciou z 29. novembra 2010, na ktoré odporca 3. odpovedal 15. novembra 2010 poukazujúc na nejasnosti podania navrhovateľa a nepredloženie dôkazov. Konštatoval, že svoj návrh viaže na ustanovenia správneho poriadku a zákona o sťažnostiach, keď aj

nečinnosť orgánu je dôvod na sťažnosť.

Uznesením č. k. 13S/7/2011-36 zo dňa 21. marca 2012 krajský súd nariadil navrhovateľovi doplniť a opraviť jeho podanie tak, aby spĺňalo náležitosti návrhu v súlade s ustanovením § 79 ods. 1 a § 249 ods. 2 OSP, a zároveň ho poučil, že opravu a doplnenie má vykonať tak, aby z jeho podania bolo zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa domáha proti odporcom 1. až 3., v čom vidí nezákonnosť postupu a rozhodnutia odporcov 1. až 3., na základe akých skutočností sa domáha vyslovenia povinnosti odporcov 2. a 3. konať a v akej veci, pričom ho poučil, že v prípade neodstránenia väd návrhu, ktorých odstránenia nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu, konanie zastaví podľa § 250d ods. 3 OSP.

Navrhovateľ na uznesenie reagoval podaním zo dňa 15. apríla 2012 v ktorom uviedol, že sa voči odporcom 1. až 3. domáha, aby povolili obnovu konania o riešenie jeho sťažnosti, ktorá sa týka užívania ihriska v Obci Krajné, dôvodiac tým, že odporcovia 1. až 3. Nerešpektujú stavebný zákon, nevydali búracie povolenie a porušujú stavebný zákon, keď navrhovateľa ako vlastníka susednej nehnuteľnosti nepozvali na stavebné konanie ohľadom povolenia drobnej stavby (rekonštrukcie ihriska), čím mu bola odopretá možnosť podať námietky. Namietal, že prevádzkou ihriska mu vznikla škoda na jeho pozemku. Nezákonnosť postupu a rozhodnutia odporcov 1. až 3. videl navrhovateľ v tom, že neboli dodržané lehoty pre rozhodnutie a boli porušené ďalšie ustanovenia stavebného zákona a zákona o sťažnostiach.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 244 ods. 4 OSP sudy v správnom súdnictve rozhodujú o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a 250u.

Podľa prvej vety ustanovenia § 246c OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, použijú sa primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 OSP sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú mu určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedenie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

V prejednávanej veci z petitu návrhu vyplynulo, že navrhovateľ žiadal zakázať odporkyni 1. užívať stavbu, a voči odporcom 2. a 3. sa domáhal, aby konali a rozhodli a zároveň žiadal potrestať všetkých odporcov. Už na prvý pohľad je zrejmé, že takto formulovaný petit návrhu je neúplný, nezrozumiteľný, teda aj nevykonateľný. Rovnakými vadami trpí celý návrh na začatie konania.

Vady spôsobujúce nezrozumiteľnosť a neúplnosť návrhu sa pokúsil krajský súd odstrániť a uznesením č. k. 13S/7/2011-36 zo dňa 21. marca 2012 nariadil navrhovateľovi doplniť a opraviť jeho podanie postupom podľa § 43 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP.

Navrhovateľ na uznesenie krajského súdu síce reagoval podaním zo dňa 15. apríla 2012, avšak vytýkané vady svojho návrhu neodstránil; opätovne iba zopakoval skutočnosti už uvádzané v pôvodnom návrhu, bez konkretizácie a doplnenia podstatných skutočností, na ktoré bol krajským súdom vyzvaný; nevyjadril presne a jednoznačne, čoho a z akých dôvodov sa domáha proti odporcom 1. až 3. (petit

návrhu), konkrétne neuviedol a ani riadne nevyšpecifikoval, v čom vidí nezákonnosť postupu a rozhodnutia odporcov 1. až 3., na základe akých skutočností sa domáha vyslovenia povinnosti odporcov 2. a 3. konať a v akej konkrétne veci s uvedením čísla konania. Navrhovateľ bol pritom poučený o následku neodstránenia väd. Ide o vady návrhu brániace jeho vecnému vybaveniu.

V prejednávacom prípade je podanie navrhovateľa nezrozumiteľné, keďže sú v ňom rozhodujúce skutočnosti opísané takým spôsobom, že sa z neho nedá jednoznačne zistiť, aké skutočnosti vlastne navrhovateľ tvrdí a čo má teda byť predmetom konania. rovnako tak údaj o tom, čoho sa navrhovateľ domáha (petit návrhu) je nezrozumiteľný a neurčitý.

Petit návrhu musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Je to nutné z dôvodu, že súd musí úplne presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, nakoľko súd nemôže účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než sú navrhované. Pokiaľ je petit návrhu nepresný, neurčitý alebo nezrozumiteľný, prevzatie takého petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok, že by rozhodnutie nebolo vykonateľné. Požiadavka na to, aby petit návrhu bol presný, určitý a zrozumiteľný nie je preto iba formálnou požiadavkou na splnenie určitých procesných podmienok, ale je nevyhnutnou pre výsledok konania, aby po prevzatí petitu návrhu do výroku rozhodnutia mohli nastať účinky navrhovateľom zamýšľané.

Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že odvolanie navrhovateľa neobsahuje žiadne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia krajského súdu, odvolací súd konštatuje, že krajský súd rozhodol vo veci správne, keď konanie zastavil, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou OSP ako vo výroku vecne správne potvrdil, avšak z iného, vyššie špecifikovaného, dôvodu (s poukazom na ustanovenie § 250d ods. 3 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP, keď navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo nebol úspešný, a odporcom preto, lebo im náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.